Stvořená k lásce - Zagorová, Hana

Jaká, tak jaká mám být?
Úsměvná, plačící.
Něco mezi tím, co s výšky podpatků
prohlíží svět a nechytí.

Snad jsem to já, když v hlíně odpadků
uvidím květ a necítím.

Stvořená k lásce
možná i snad.
Nosím v srdce svou klec,
jsem jen žena, né věc.

Stvořená k lásce,
z lásky k ní stvořená.
Věčně drásám v ní klid.
Jaká mám být?

Tam, tam kde srdce mám.
Nad klecí krouží pták
a křičívá, že klec je zamčená
jak ten můj svět, co prožívám.

Vím jenom já, pro lásku stvořená.
Jen na pohled se usmívám.

Stvořená k lásce, jistě možná i snad.
Nosím v srdci svou klec. Žena, né věc.
Stvořená k lásce, k ní stvořená.
Věčně drásám v ní klid.
Jaká mám být?

tada, tada, da.....